

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ ਜੇ.

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਤੌਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2392 .

16 ਜੁਲਾਈ 1987

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 19-ਏ ਅਤੇ 20, ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ ਦੂਜਾ ਪਰਿਵਰਤਨ- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ- ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ- ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ- ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ- ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਅਜਿਹੀ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ - ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਿਆ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਆਈਬੀਡ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਰਡਰ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ. ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਣਜੀਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੋਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੀਬਤ ਜਾਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 10)

ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1986, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਮੌਦਗਿਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਵਪੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ

'ਸਤੌਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ' ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 4 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਦਾ ਫਰਮਾਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਜਨ .

ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਮਿਸ ਰਿਤੂ ਬਾਹਰੀ, ਏ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 9 ਮਈ, 1986 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਬਟਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 15 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 25 ਮਈ, 1980 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ ਜੱਜ, ਬਟਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ ਜੱਜ ਨੇ, 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮੁਨਾਦੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ 10 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਣਜੀਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਡੇਲੀ ਰਣਜੀਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 10 ਨਵੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 5 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੜ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਪੇਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਕਤਰਫਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 4 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਇਕ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ

ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ, ਇਸਲਈ, ਉਪ- ਸਥਾਪਤ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 5 ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

~
"ਆਈ"

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:-

(1) ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ

(2) ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਧੀਨ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਵੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, - 4 ਅਗਸਤ, 1980 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਦਵਾਨ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟਲ ਕਵਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਸੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ V, ਨਿਯਮ 19-ਏ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਕੋਡ') ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, 'ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼

Sukhdev Singh and another v. Santokh Singh and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਦੇਵੇਗੀ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੀਟੀ, ਉਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 4 ਅਗਸਤ, 1981 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਆਈਬੀਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੈ

ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਕ ਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਪਾਖਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, (1)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸੰਮਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, (2)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਨਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਣਜੀਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 20(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਡਰ V ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਨੂੰ ਕੋਡ cf ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੇਫ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੀਮਲਨ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 55 (ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 19-ਏ (1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

(7) ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1987 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 170.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 1284

ਆਈਬੀਡੀ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ-1 ਨੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਰਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਰਵਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰਬਲਯੂ 2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1988)2

ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ: ਨਿਯਮ 19-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਕਵਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨਸੀਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ, (3) ਵਿਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। . ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੋਵੇਂ ਢੰਗਾਂ, ਭਾਵ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ, ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। —

(9) ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਪਾਖਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ , ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ! ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸੇਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ

(3) 1980 PLR 729

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1988)2

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ V, ਨਿਯਮ 20, ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਣਜੀਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਫੈਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਨ ਡੈਸੀ ਜਾਂ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 4 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਦੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ। ਇੱਥੇ T¹, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 17 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। .

**Sukhdev Singh and another v. Santokh Singh and another
(D. V. Sehgal, J.)**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਸ.ਐਸ.ਕਾਨੋ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5603 .

24 ਜੁਲਾਈ 1987

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ-ਏ-2-ਨਿਯਮ 6.17 — ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ—ਅਜਿਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕ-ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਲਾਇਜ਼ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।